

[Steincke.]

og Københavns Universitet i Forening blev enige om at vælge de 6 Medlemmer, thi saa vidt jeg har erfaret, er der i de Kredse aldrig Tale om nogen Form for Smaat-kaarenhed.

Undervisningsministeren (Hartvig Frisch): Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Steincke har fuldstændig Ret i sin Karakteristik af de to Universiteter, og de vil derfor sikkert begge være saa storsindede, at de ønsker hinanden den her i Lovforslaget foreslaaede Repræsentation.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Steincke: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Behandling i et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Statens Overtagelse af Det kongelige danske Musikkonservatorium.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1739).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Undervisningsministeren (Hartvig Frisch): Det Lovforslag, jeg herved har den Ære at forelægge for det høje Landsting, gaar ud paa, at Staten overtager Det kgl. Musikkonservatorium. Det har fundet fuld Tilslutning i det andet høje Ting. Jeg har haft den Glæde, at der fra alle Sider har lydt Røster, der talte for, at den Tilstand, hvori Musikkuddannelsen i dette Land befandt sig, ikke længere kan opretholdes; og selv om et enkelt Parti, Retsforbundet, ved selve Afstemningen afholdt sig fra at stemme, var dog intet Parti imod denne Overtagelse af Det kgl. Musikkonservatorium. Dette Forslag giver saaledes et meget smukt Udtryk for Opfattelsen af Statens Pligter over for Kulturlivet og tillige for den Vurdering, man nu er naaet til, at Musikken har været Stedbarn her i Danmark

i Sammenligning dels med Videnskaben, dels med de bildende Kunster.

Jeg skal ikke staa og læse op af Bemærkningerne til Lovforslaget, saadan som det blev forelagt for det høje Folketing. Man vil i dem finde alle historiske Oplysninger, der bl. a. viser, at naar overhovedet den Tilstand har kunnet eksistere, at Musikkonservatoriet har været privat, skyldes det dets Oprettelse helt tilbage i forrige Aarhundrede ved et Testamente af Moldenhauer, hvorved en for den Tid meget betydelig Kapital blev stillet til Raadighed. Det drejede sig om et Beløb paa 72 000 Rigsdaler, altsaa 144 000 Kr., og naar man sammenligner Pengenes Købeevne i 1866 og nu, bliver man vist nødt til mindst at tidoble Beløbet, hvorved man vil forstaa, hvad det var for en Indsats, Moldenhauer dengang gjorde.

Paa Basis af denne betydelige Kapital kunde Musikkonservatoriet baade udøve sin Gerning, faa opført en Bygning, faa Instrumentarium, og hvad dertil hører, lønne Lærere og give Undervisning til en Pris, som virkelig var rimelig for de Elever, der søgte Konservatoriet. Det gik lige indtil forrige Verdenskrig; da kom de første Vanskeligheder, der førte til, at Staten maatte træde til med Tilskud til Driften, og da vi saa i Mellemløbet var kommet ud for en yderligere Forringelse af vort Møntværdi, stod vi over for den Situation, at Staten faktisk — naar man tager Staten selv og det, der hedder Den kulturelle Fond, under eet — var kommet op paa at yde et Beløb af ca. 140 000 Kr. som Tilskud. Og selv med dette Tilskudsbeløb maatte man, hvis Driften af Konservatoriet skulde kunne fortsættes, op paa et Elevkontingent, der næsten var prohibitivt.

Paa Baggrund af disse Vanskeligheder er det særdeles forstaaeligt, at Konservatoriet har henvendt sig til Staten, som det har gjort før. Undervisningsministeriet har fundet, at den eneste rigtige Løsning er at tage Musikkonservatoriet ind under Staten, saa det bliver stillet paa ganske samme Maade som Videnskaben og andre Kunstgrene. Derfor gaar det foreliggende Lovforslag ud paa en Overtagelse af Det kgl. Musikkonservatorium.

Jeg skal med Hensyn til de med Overtagelsen forbundne Udgifter, der anslaaes til en aarlig Sum af 400 000 Kr., hvad Enkeltheder angaar, henvise dels til Lovforslaget selv, dels til de Bemærkninger, der blev fremsat unders dets Behandling i Folketinget.

Ministeriet vilde gerne have lagt et vir-